

[Knud Damgaard]

tik. Vi er ikke mindst tilfredse med, at det af ministeren fremsatte forslag til lov om forsvarrets organisation trods megen debat om forsvarsstabens indretning nu har resulteret i, at vi bevarer den stærke ressourcestyring, som betyder, at vi fremover bedre kan skabe balance mellem mål og midler.

Det er jo en rammelov, det i det væsentlige her drejer sig om, og når vi skal udfylde disse rammer, vil vi i socialdemokratiet lægge vægt på, at der tages hensyn til den teknologiske udvikling i det omfang, det er muligt, og vi vil tage hensyn til, at vi ved næste politiske korsvej på dette område skal have skabt bedre balance mellem det civile beredskab og det militære beredskab inden for rammen for et totalt forsvar.

Palle Simonsen (KF):

Vi vil, som vi gjorde det under første behandling, give udtryk for vor glæde over, at det endnu en gang er lykkedes at skabe det brede politiske flertal bag en forsvarsordning.

Den lov, vi nu skal vedtage, bliver slutstegen på 2 års intense drøftelser om, hvordan forsaret skal se ud i de kommende år til og med 1984. Vi får en lov, som er betydelig mere bemyndigelsespræget end den eksisterende lov om forsvarrets organisation; det ser vi på med en vis bekymring, men omvendt må vi sige, at gennem den forligsaftale, der er indgået, er der, som det fremgår af betænkningen, opstillet klare mål for, hvordan forsaret skal se ud, når denne forligsperiode ophører.

Der er talt meget i debatten – hr. Knud Damgaard har gjort det igen i dag – om forbindelsen mellem mål og midler. Jeg vil sige, at midlerne nu er afgjort, målene er nu opstillet, og lad os så håbe på og bede til, at der denne gang vil vise sig at være den størst mulige overensstemmelse mellem mål og midler.

Når man ser på den debat, der har været ført under lovforslagenes behandling, kunne man få det indtryk, at der var større interesse for teknisk-organisatoriske ting end for selve forsvarrets indhold. Jeg synes, det skal siges klart, at det naturligvis ikke er tilfældet, men det er ting, som . . .

Formanden:

Der holdes mange møder rundt omkring. Jeg beder om, at det foregår mindre højroset.

Palle Simonsen (KF):

. . . i den fase har spillet en afgørende rolle. Jeg vil gerne på nuværende tidspunkt give udtryk for, at vi håber, at den løsning, der er skabt, som efter vor mening ikke er tilstrækkelig god, alligevel vil vise sig at kunne fungere på en rimelig og hensigtsmæssig måde.

Undervejs er det lykkedes at få et væsentligt punkt af forsvarsforligsaftalen udmøntet i praksis, nemlig spørgsmålet om forstærkningsaftalen. Selv om ikke alle ting er på plads, kan vi i dette øjeblik konstatere, at der er bred politisk opbakning her i folketinget bag en sådan forstærkningsaftale, og det er et væsentligt delelement i den forsvarsordning, der er indgået.

Jeg synes også, det skal siges ved en tredjebehandling, at efter 2 års intens debat er der nu et stort behov for ro i forsaret, for at det kan få lov til at arbejde stille og roligt med de midler, der er stillet til rådighed, for at det kan få mulighed for at udnytte de ressourcer, der er baggrund for, på den bedst mulige måde. Det mener vi at vi som politikere har et ansvar for. Forsaret er som arbejdsplads et område, hvor der ustandselig har været indgreb og forandringer. Det, man først og fremmest har brug for nu, er efter vor opfattelse ro. Det betyder ikke, at politikerne skal forholde sig i ro vedrørende den mere langsigtede forsvarspolitik. Jeg mener, at vi har en forpligtelse til, når tingene er bragt på plads, i denne periode at bidrage til at skabe større forståelse i befolkningen for forsvars- og sikkerhedspolitikken med henblik på den forsvarsordning, som skal skabes efter 1984.

Som sagt står vi nu ved afslutningen, og vi får en ordning, som efter vor opfattelse ikke er den bedste, men det er den bedst mulige i den givne situation, og den drejer det sig nu om at få størst muligt udbytte af.

Mette Madsen (V):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på venstres vegne fremsætte følgende bemærkninger.

Med den stærke opbakning bag de tre lovforslag har enigheden bag dansk forsvarspolitik på ny manifesteret sig, og det er i den